

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXX. Wydana i rozesłana dnia 10. listopada 1901.

Treść: (№ 180—182.) 180. Rozporządzenie, dotyczące się zmiany niektórych przepisów o opodatkowaniu cukru (ułatwienia co do składania dokumentów przepisanych w §. 14 ustawy o podatku od cukru, dozwoleń powielania, utrzymywanie kilku rejestrów sprzedaży, uproszczenie kontroli przy braniu na skład nieopodatkowanych wyrobów cukrowych i podwyższenie wagi maksymalnej dla próbek cukru). — 181. Obwieszczenie o utworzeniu w Wiedniu Zakładu bakteriologii rolniczej i ochrony roślin. — 182. Obwieszczenie o zmianie w §. 2 statutu Rady kolei żelaznych państwa.

180.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 31. października 1901,

dotyczące się zmiany niektórych przepisów o opodatkowaniu cukru (ułatwienia co do składania dokumentów przepisanych w §. 14 ustawy o podatku od cukru, dozwoleń powielania, utrzymywanie kilku rejestrów sprzedaży, uproszczenie kontroli przy braniu na skład nieopodatkowanych wyrobów cukrowych i podwyższenie wagi maksymalnej dla próbek cukru).

Na zasadzie §. 63go ustawy o opodatkowaniu cukru z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 97, zmienionej IV. częścią rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, wydaje się w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministerstwem skarbu następujące zarządzenia:

1. Co do tych zakładów wyrobu cukru, w których urządzeniach, przyrządach do wyrobu, naczyniach do zachowywania itp., albo w których postępowaniu technicznym wyrobu cukru nie zaszły w ciągu kampanii żadne lub zaszły tylko nieznaczne zmiany, można zaniechać składania nowych wygotowań dokumentów w §. 14 ustawy o opodatkowaniu cukru przepisanych, jeżeli najpóźniej na cztery

tygodnie przed otwarciem ruchu w każdej kampanii przesłane zostanie właściwej Władzy skarbowej pierwszej instancji uwiadomienie w dwóch wygotowaniach o niezmienionym stanie przedsiębiorstwa a względnie o zaprowadzonych nieznacznych zmianach.

Jeżeli Władza ta nie uzna zaprowadzonych zmian za nieznaczne, dokumenta przepisane w §. 14 ustawy o opodatkowaniu cukru podać należy na dotyczącą kampanię we właściwym terminie.

2. Przepisane oznajmienia i deklaracje co do wyprowadzenia wyrobów cukrowych można wygotowywać także drogą powielania. W przypadku takim druki do tego potrzebne winny być wykonane na papierze odpowiedniej grubości a do powielania używać wolno tylko ołówków atramentowych.

3. Upoważnia się Władze skarbowe pierwszej instancji, żeby zakładom wyrobu cukru, o to proszącym, pozwalały utrzymywać oddzielne rejestry sprzedaży w poszczególnych biurach ekspedycyjnych w obrębie zakładu wyrobu cukru. Zapiski w rejestrach sprzedaży każdego biura ekspedycyjnego opatrywać należy liczbami bieżącymi przez ciąg całej kampanii. Do dotyczących liczb rejestru sprzedaży, do liczb pozycyjnych na boletach obdytu, jakoteż do przytoczeń dotyczących się zapisków w rejestrze sprzedaży przydawać należy w formie ułamka głoskę przyjętą za znak odnośnego biura ekspedycyjnego.

Sum miesięcznych rejestrów sprzedaży nie przenosi się z jednego rejestru częściowego do drugiego, lecz zapisać je należy w osobnym rejestrze sprzedaży opatrzonym napisem „Ogólny rejestr sprzedaży“ a mianowicie na tej jego stronie, która przeznaczona jest na zamknięcie i tu zesumować. Otrzymane sumy ostateczne przenosi się do „Ogólnego rejestru sprzedaży“ następnego miesiąca. Jeżeli jedno z biur ekspedycyjnych nie wykonywało czynności w pewnym miesiącu, nadmienić o tem należy w owym rejestrze.

4. Wyroby cukrowe wprowadzone bez opłacenia podatku do zakładu wyrobu cukru lub do wolnego składu poddawać mają organa skarbowe czynności urzędowej, chociażby nawet duplikat oznajmienia i uwiadomienie jeszcze nie nadeszły, na podstawie unikatu oznajmienia załatwionego przez urząd wysyłkowy.

Gdy zakład wyrobu cukru utrzymuje w swojej siedzibie lub w pobliżu tejże wolny skład cukru i oba te zakłady zostają pod wspólnym nadzorem skarbowym, w takim razie wyroby cukrowe, wprowadzane z owego zakładu wyrobu cukru do wolnego składu a z wolnego składu do zakładu wyrobu cukru, badać należy przy składaniu tylko pod względem zgodności ilości bel, jeżeli posyłka nadchodzi pod nienaruszonym zamknięciem miejsca ładunku lub pod konwojem urzędowym albo pod nadzorem urzędu wysyłkowego.

5. Postanowienia §. 26go przepisu wykonawczego z dnia 9. lipca 1888, Dz. u. p. Nr. 111 do ustawy o opodatkowaniu cukru zmienia się w ten sposób, że za próbki cukru mają być uważane ilości cukru nie przenoszące każda z osobna wagi 500 g. Wagę maksymalną dla próbek cukru rafinowanego, które mają być wyprowadzone za linię cłową, ustanawia się w ilości 3 kg. Do wysyłki próbek cukru rafinowanego przeznaczonych za granicę stosować należy odpowiednio postanowienia powyższego §. 26 przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu cukru. Celem udowodnienia wywozu tych próbek cukru, winna strona okazać i oddać organowi nadzoru rewers podawczy dotyczącego zakładu przewozowego.

Böhm r. w.

181.

Obwieszczenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 31. października 1901, o utworzeniu w Wiedniu Zakładu bakterjologii rolniczej i ochrony roślin.

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 18. maja 1901 raczył najmilej zatwierdzić następujący statut:

Statut

c. k. Zakładu bakterjologii rolniczej i ochrony roślin w Wiedniu.

§. 1.

C. k. Zakład bakterjologii rolniczej i ochrony roślin jest instytucją pod względem zawodowym samodzielną, pod względem zaś administracyjnym połączoną z Doświadczalnią rolniczo-chemiczną w Wiedniu a jego zadania są następujące:

Badanie drobnoustrojów dla rolnictwa w ogóle pożytecznych i szkodliwych — w szczególności bakterjologii gleby, nawozu i roślin w jej całej rozciągłości — jakoteż drobnoustrojów będących chorobotwórcami dla roślin uprawnych.

Badanie warunków życia tworów zwierzęcych i roślinnych szkodliwych roślinom uprawnym i zdobywanie podstaw do ich systematycznego zwalczania, jakoteż badanie tworów użytecznych świata zwierzęcego i roślinnego, mianowicie tych tworów zwierzęcych i roślinnych, które są nieprzyjaciółmi szkodliwych.

Wyrób preparatów do wyępienia tworów szkodliwych uprawie (np. hodowli tyfusu mysiego itp.), tudzież wyrób i rozmnażanie hodowli bakterji kulkowych, bakterji fermentacyjnych i innych drobnoustrojów ważnych pod względem rolniczym.

Badanie i zwalczanie chorób roślinnych, wywołanych przez wpływy nieorganiczne, jak np. dym i gazy hutnicze, mróz itp.

Zbieranie, porządkowanie i ogłaszanie materiału statystycznego, dotyczącego pojawiania się ważnych chorób roślinnych i tworów uprawie szkodliwych w krajach tutejszych i za granicą, jakoteż wczesne ostrzeżenie o nich rolników i obznajmianie ich ze środkami zapobiegawczymi.

Rozpowszechnianie ustnie i piśmiennie wyników odnośnych badań, udzielanie interesowanym rad, instrukcyi i objaśnień, jakoteż wdrażanie interesowanych i udzielanie informacji zawodowych Ministerstwu rolnictwa, tudzież innym Władzom według przepisów ogólnych, które wyda Ministerstwo rolnictwa.

Wykonywanie w interesie rolnictwa badań bakterjologicznych, mykologicznych i mikroskopicznych, jakoteż dociekanie przyczyn chorób roślinnych i uszkodzeń w uprawie.

§. 2.

Za zezwoleniem Ministerstwa rolnictwa Zakład może wejść w stały stosunek z innymi instytucjami mającymi przed sobą podobne zadania, celem niesienia sobie wzajemnej zawodowej pomocy. Takie instytucje, których zadaniem jest w szczególności ustawiczne donoszenie Zakładowi o pojawianiu się chorób roślinnych i tworów uprawie szkodliwych,

tudzież działanie w charakterze lokalnych biur informacyjnych i kierownictwo lub nadzorowanie postępowania ku zwalczaniu chorób roślinnych lub tworów uprawie szkodliwych w ich obrębie, służy prawo nazywania się „Biurami do informowania c. k. Ministerstwa rolnictwa w sprawach ochrony roślin“ i zasięgania każdego czasu w Zakładzie wiedeńskim rad i wyjaśnień bez kosztów.

Nadto może Zakład poszczególnym, uzdatnionym do tego osobom, poruczyć ustawiczne lub przygodne referowanie Zakładowi o pojawieniu się chorób roślinnych lub o uszkodzeniach uprawy.

Osoby takie, dopóki zostają w stosunkach z Zakładem, mogą mianować się „Sprawozdawcami Zakładu bakterjologii rolniczej i ochrony roślin w Wiedniu“. Obowiązki i prawa tych instytucji i osób poszczególnych do współdziałania powołanych (Biurow informacyjnych i sprawozdawców) określone będą osobną instrukcją

§. 3

Poczet funkcyjaryuszy Zakładu bakterjologii rolniczej i ochrony roślin składa się z dyrektora Zakładu i potrzebnej ilości pomocników, adjunktów, asystentów i laborantów.

Dyrektor należy do VII., adjunkci do IX. a asystenci do X. klasy stopnia służbowego. Laboranci pobierają płacę roczną przepisaną w ustawie dla sług i dodatek służbowy.

Wszystkie te osoby mianuje Minister rolnictwa.

Ministerstwo rolnictwa może upoważnić dyrektora do przyjmowania wolontaryuszów, wykonywających przydzielone im prace bez wynagrodzenia, i nie zostających wcale w stosunku służbowym względem Zakładu, jakoteż do wyznaczania interesantom zawodowym za pewną opłatą miejsc do pracy, jakoteż przyborów i materiałów zakładowych celem wykonania pewnych zamierzonych robót lub dla nabrania wprawy.

§. 4.

Obowiązki i upoważnienia funkcyjaryuszy Zakładu określone będą osobną instrukcją.

§. 5.

Należności, które mają być opłacane Zakładowi za wykonanie robót (§. 1), jakoteż za używanie miejsc do pracy (§. 3), ustanowione będą w osobnej taryfie.

§. 6.

Zakład ma prawo wydawać dokumenty (§. 1), dotyczące się badań i rozbiorów (analiz) w jego zakresie wykonanych. Dokumenty te, żeby były ważne, powinny być podpisane przez dyrektora lub jego zastępcę i opatrzone pieczęcią Zakładu.

§. 7.

Sposób ogłaszania wyników naukowych z prac Zakładu przepisze Ministerstwo rolnictwa.

Giovanelli r. w.

182.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 8. listopada 1901,

o zmianie w §. 2 statutu Rady kolei żelaznych państwa.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia czyni się w §. 2 statutu Rady kolei żelaznych państwa (obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 19. lutego 1897, Dz. u. p. Nr. 59 i z dnia 29. marca 1900, Dz. u. p. Nr. 66) taką zmianę, że w miejsce Stowarzyszenia kultury krajowej dla księstwa bukowińskiego w Czerniowcach, Rada ziemiańska ustanowiona dla tego księstwa, powołana jest do podawania osoby, która mianowana być ma członkiem Rady kolei żelaznych państwa.

Wittek r. w.

